No. 3080 UTRECHT Woensdag 16 Augustus 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

KATHOLICISME EN WERELDCRISIS

door

P. MUCKERMANN S.J.

Hoe verschillend de mensen en volkeren ook zijn, in één punt denken en voelen zij hetzelfde. Er is thans bijna geen enkele aardbewoner, die niet in een crisisstemming is. Vragen wij dieper naar de soort van deze crisis, dan zullen wij vijf ziektehaarden kunnen noemen. Er is een Rassen-crisis, in zover de blanke volkeren zienderogen aan physieke levenskracht inboeten. Er is een Arbeids-crisis, waarvoor nog niemand een uitweg ziet. Er is een Samenlevingscrisis, want millioenen mensen voelen zich nog niet thuis in de gemeenschap. Er is een Politieke crisis, want bijna geen enkele Staat op de wereld is volkomen rustig. Er is tenslotte ook een Godsdienstige crisis, want ook de menigten van gelovig volk zijn in beweging gekomen. Deze laatste crisis toont, dat de ziekte van deze tijd tot diep in de ziel van de afzonderlijke mens doordringt.

Velen gaan in de crisisstemming zover, dat zij de ondergang van het Avondland voorspellen. Veel anderen zijn door deze ziekte zo lamgeslagen, dat men zou denken, dat onder de burgers van Europa de slaapziekte is uitgebroken, die anders slechts in Afrika bekend is. Het meest lijden dikwijls onder de crisis de beste mensen, omdat zij een gevoel hebben, dat zij een gevoel hebben, dat de ziekte niet meer te boven te komen is door kracht en volharding. Uitsluitend en alleen de Kerk van Christus schijnt op de crisis een uitzondering te maken; want niettegenstaande alle vervolgingen staat zij nog vast op de rots van Sint Petrus. Dat betekent niet, dat er [illegible] ernstige vraagstukken rijzen, het betekent slechts dat de grondvesten van de Kerk niet verzwakt zijn, zoals men het van de grondvesten van Europa en van de hele wereld wel moet erkennen.

Het is dus geen wonder, dat millioenen van mensen, die buiten de Katholieke Kerk staan, op de redding der wereld door het Katholicisme hopen. Laat dan ook velen die Kerk vervolgen, toch wensen zij in stilte, dat zij mag blijven bestaan, opdat er toch nog een hechte muur op aarde overblijft, waarachter men kan vluchten. Men heeft meegemaakt, dat een machtige beweging, zoals het Marxistische Socialisme was, afgetobd en uitgeput in het graf daalt. De tegenstander daarentegen, het Katholicisme, leeft en is nog onverzwakt. Daaruit volgt, dat de Katholieke Kerk in onze dagen een buitengewone verantwoordelijkheid heeft, eenvoudigweg de verantwoordelijkheid voor de hele wereld. Gelukt het haar, in de grote crisis van de tijd een beslissend woord te spreken en krachtdadige hulp te brengen, dan zal de dankbare aarde haar toejuichen.

De verantwoording der Katholieke Kerk is de verantwoording van elke Katholiek afzonderlijk. Wij moeten ons dus vóór alles met elke afzonderlijke Katholiek bezig houden, die een goed werktuig van de Kerk moet zijn. Voordat wij dus vragen, wat de Katholieke Kerk te zeggen heeft in zake de Rassen-crisis, de Arbeidscrisis, de Samenlevingscrisis, de Politieke crisis en de Godsdienstige crisis, spreken wij over de afzonderlijke Katholiek, den frontsoldaat van Christus.

Nu is het voorzeker niet mijn bedoeling, iets in te brengen tegen die brave mensen, die trouw hun kerkelijke plichten vervullen. Maar het blijft toch waar, dat er onder hen velen zijn, waarmee eigenlijk in de gewichtige vraagstukken van de tijd niets is te beginnen. Zij gaan naar de Kerk, zij biechten ook hun zonden, maar dan menen zij, dat alles klaar is. Misschien tonen zijn ook nog belangstelling, als er eens een vrome bedevaart wordt ondernomen, als er een bijzonder plichtige Hoogmis wordt gehouden, als een beroemde Pater komt preken en als er een Eucharistisch Congres plaats heeft. Eigenlijk zien zij als godsdienstige mensen alleen maar het kerkelijke, wat natuurlijk te begrijpen is; want de Kerk is in werkelijkheid het schoonste en wonderbaarste wat deze aarde kent. Maar heel juist handelen deze mensen toch niet, en dat wilde ik nu met hen zelf bespreken en dat wel hierom, omdat ik [illegible] mensen ook nederig zijn, dat zij zich iets laten zeggen, dat zij niet tot de Pharizeërkliek behoren.

Godsdienstigheid betekent eigenlijk God nabij zijn. Het is de groeiende omvorming van de mens tot de gedaante van het kindschap Gods.

Godsdienstzin brengt dus niet uitsluitend God nader bij, zij maakt ook aan God gelijk. Zo zal ieder die godsdienstig is, begrijpen, wanneer ik hem zeg, dat hij de wereld moet beschouwen, zoals God ze ziet. God nu is zo, dat Hij Zijn zon laat opgaan over goeden en kwaden. God ziet niet uitsluitend de Kerk, ofschoon zij Zijn kostbaarste Schepping is. Hij ziet ook de mensen, die buiten de muren van de Kerk leven. Hij ziet de Wijnberg des Heren omgeven door de dalende bergen, de wouden en de weidevelden van de natuur. Hij houdt van de vogels en de bloemen. Hij heeft aan de sterren de gulden glans gegeven en het helderste blauw aan de hemel. God houdt van de hele wereld en van alle mensen, die er in leven, en zelfs in de zondaar haat Hij toch alleen maar de zonde. Zo moet gij, godsdienstige mens, ook zijn. Alles moet gij beminnen wat God lief heeft. In de grote gemeenschap van Zijn Schepping moet gij U inschakelen, en zo wordt dan Uw hart evenals het hart van den H. Paulus het hart der hele wereld. Zijt gij zo, dan zal U alles aanbelangen wat op de mensheid betrekking heeft. Gij zult ook aanstonds haar nood zien, die nood van onze dagen. Ook wanneer het u zelf nog goed gaat, zult gij toch aan de crisis denken, waaronder anderen lijden. Als gij zo zijt, dan kan men met U praten. Dan zijt gij een frisse mens. Dan is er niets aan U van die duffe lucht, die men dikwijls in een oude Sacristie opsnuift. Dan wordt gij ook geen vrome kwezel, die zich op haar kleine zwakheden en deugden zoveel laat voorstaan, dat zij alle biechtvaders van de stad er over in licht. Ik veronderstel, dat wij elkaar reeds begrijpen. Overigens moet men ook de brave kwezeltjes liefhebben, zij bidden tenminste veel, en weten vaak zelf niet, wat haar nooit vermoeide tong voor nadeel in de wereld aanricht.

Godsdienstig zijn betekent vooral Christus nabij en Christus gelijk zijn. Doch Christus is de Verlosser der wereld. Hij is gekomen om allen het heil te brengen. Al leeft Hij in de Kerk vooral voort, toch werkt Hij ook in veel zielen, die ver van de Kerk afstaan. Hoe dikwijls moet men aan het Augustinus-woord denken: „Velen schijnen binnen te wezen, die in werkelijkheid buiten zijn; maar velen zijn binnen, die buiten schijnen te zijn." Het Hart van den Wereld-Verlosser kent geen engheid, kent geen begrenzing, slaat voor alles wat een mensengelaat heeft.

Al ging het bij den Lieven Heer in Zijn verlossingswerk ook om de redding van de onsterfelijke Zielen, toch staat er van Hem ook opgetekend, dat Hij weldoende rondging. Hij heeft met Gods rechten ook de mensenrechten verdedigd. Hij heeft met de bovennatuur ook de natuur herschapen. Hij heeft Zich aan de mensen gelijk gemaakt, behalve in de zonde, en zo wordt het Aanschijn van Christus beledigd, waar ergens een mens onteerd of uitgebuit wordt. Voelt gij met Christus mee, dan voelt gij het leed van de hele wereld. En dan stelt gij belang in alles wat er gebeurt, en zult gij niet rusten, voordat ook de cultuur van onze dagen het kenmerk draagt van Christus.

Economische Toestand van Nederl. West Indië

BELANGSTELLING VOORAL GERICHT OP CURAÇAO.

Onlangs verscheen het jaarverslag over 1938 der „West-Indische Kamer" (Vereniging Kamer van Handelsinrichtingen over Nederlands West-Indië). Het verslag bevat naast een overzicht van de werkzaamheden der Kamer een verslag omtrent de economische toestand van de Nederlandse gebiedsdelen in West-Indië.

Wij ontlenen hieraan het volgende:

Opnieuw bleek uit de verschillende mondeling en schriftelijk ontvangen vragen om inlichtingen, hoe gering hier te lande de bekendheid met toestanden en verhoudingen in onze beide gebiedsdelen Suriname en Curaçao nog is. Onze Kamer tracht het hare te doen, om hierin verandering ten goede te brengen.

Bij de verzoeken om inlichtingen bleek ook dit jaar wederom, dat de belangstelling zich hier te lande nog vooral op Curaçao richt. Deze omstandigheid vindt voldoende verklaring in het feit, dat de economische toestand daar nog steeds gunstig blijft.

Enige verbetering in Suriname.

Hoewel ook het afgelopen jaar voor Suriname nog allerminst bevredigend is te noemen, waren er toch enige verbeteringen in de reeds sedert een reeks van jaren bestaande teleurstellende economische toestand van dat deel van het rijk.

Als bemoedigende tekenen mogen ook beschouwd worden de in overweging zijnde plannen om een directe verbinding van Suriname met Curaçao tot stand te brengen, en de plannen tot opneming van Suriname in het net van luchtlijnen, dat de Kon. Luchtvaart Mij. met Curaçao als middelpunt reeds enige jaren bezig is in de West op te bouwen.

De uitkomsten van het voornaamste bedrijf in Suriname, de landbouw, waren niet gunstig. Voor een belangrijk deel lag dit wel hieraan, dat de weersomstandigheden in verschillende opzichten voor het landbouwbedrijf ongunstig waren.

Uitgevoerd werden: 2.493.359 (2.784.769) Kg. koffie, 12.233.235 (10.920.310) Kg. suiker, 201,297 (156.546) L. rum, 3.210.969 (3.418.767) L. melasse, 7.403.304 (7.136.041) Kg. rust, 33.100 (120.215) Kg. mais, 23.852 (71.444) Kg. bacoven, 674.079 (646.332) sinaasappelen, 183.059 (277.338) Kg. balata, 2.403 (1.452) M³ hout, 392.329 (377.597) ton baüxiet, 403,052 (440.170) gram goud.

In 1938 zijn aangekomen en vertrokken 423 (393 schepen, inhoud 488.895 (487.996) ton.

De bevolking van Suriname bedroeg op 1 Januari 1938: 171.396 zielen (met inbegrip van pl.m. 3.500 Indianen en pl.m. 17.000 Bosnegers in het binnenland).

Hiervan woonden in de hoofdplaats Paramaribo 52.368 zielen.

De moeilijkheden, waarmede de landbouw te kampen had, waren, behalve in de ongunstige weersomstandigheden, ook gelegen in gebrek aan arbeiders.

Om hierin te voorzien, zijn dan ook maatregelen in overweging, om in overleg met het Bestuur van Nederlands Oost-Indië weder tot aanvoer van arbeiders uit Java te komen en tevens te bevorderen, dat zij zich als blijvende kolonisten in Suriname vestigen.

Daartegenover staat, dat in andere takken van bedrijf, die voor de Surinaamse bevolking meer aantrekkelijkheid dan het landbouwbedrijf hebben, grote werkloosheid heerst. Als gevolg hiervan trachten velen hunner werk te vinden op Curaçao en Aruba. Een zeker aantal slaagde daarin, zodat aan het eind van 1938 ongeveer 2200 personen uit Suriname afkomstig op de beide genoemde eilanden werkzaam waren, hoofdzakelijk in de olie- en aanverwante bedrijven.

In allerlei opzichten bestaat er een grote tegenstelling tussen Suriname en Curaçao.

Terwijl in het eerstgenoemde gebied zich slechts enige verbetering in de toestand begint af te tekenen, is de positie van het laatstgenoemde gedurende de laatste twintig jaren steeds vooruitgaande en vertoont ook in het afgelopen jaar, vergeleken met 1937, weder vooruitgang.

Weer vooruitgang op Curaçao.

Deze gunstige toestand heeft echter een zeer éénzijdig karakter, daar hij uitsluitend te danken is aan de oliebedrijven, die hun grondstoffen van elders, hoofdzakelijk uit Venezuela, moeten aanvoeren, terwijl hij bovendien zich beperkt tot de eilanden Curaçao en Aruba.

Terwijl verder Suriname reeds geruime tijd te kampen heeft met werkloosheid onder een numeriek belangrijk deel der bevolking, was daarvan op de beide genoemde eilanden geen sprake en moesten integendeel voor de industrieën werkkrachten van buiten aangevoerd worden.

En eindelijk, terwijl de begroting in Suriname nog steeds met een tekort sluit, ten gevolge waarvan een bijdrage uit 's Rijks kas noodzakelijk is, vertoont de Curaçaose begroting een, zij het niet groot — batig saldo, terwijl de rekening met het moederland een tegoed voor Curaçao aanwijst van ruim 2 millioen gulden. De overige vier eilanden profiteren daar slechts indirect van.

Ingevoerd werd naar de Benedenwindse Eilanden f 390.893.447 (f 297.061.013). De uitvoer beliep f 340.527.670 (f 269.929.174).

Dat deze cijfers in belangrijke mate beinvloed worden door de olie-industrie en wat daarmee in onmiddellijk verband staat, blijkt wel uit het volgende staatje:

Producten van en artikel voor de oliebedrijven.

	Waarde in 1938	Waarde in 1937
Invoer		
Curaçao	f 111.194.619	f 140.671.204
Aruba	f 180.492.683	f 141.658.296
Uitvoer	Waarde in 1938	Waarde in 1937
Curaçao	f 150.808.475	f 117.363.685
Aruba	f 182.342.730	f 147.247.391

Het scheepvaartverkeer was in het afgelopen jaar weder zeer belangrijk; het aantal stoom- (en motor-) schepen en de inhoud daarvan namen toe. De zeilvaart ging iets achteruit.

In- en uitgeklaard werden 11.701 (10762) stoomschepen met 94.196.903 (66.179.469) M³. inhoud.

Een belangrijk aantal dezer schepen waren die, behorende aan de Curaçaose Scheepvaart Mij., dienende voor het vervoer van olie. Deze Mij. breidde in 1938 haar vloot met 4 schepen uit.

Verder werd Curaçao bezocht door 22 toeristenschepen (in 1936: 28; in 1937: 24). Het aantal passagiers dezer schepen bleef ongeveer gelijk, n.l. pl.m. 12.000.

De landbouw is op de Benedenwindse Eilanden van enig belang. Hier had men echter met te grote droogte te kampen.

Op 1 Januari 1938 was de bevolking op de verschillende eilanden als volgt: Curaçao 62.798, Aruba 28.155, Bonaire 5.536, St. Maarten 2.202, St Eustatius 1.120, Saba 1.209, totaal 101.020.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

GEEN WELVAART DOOR OORLOG.

Een katholieke stem uit de Verenigde Staten.

Pater La Farge S.J. hoofdredacteur van het bekende katholieke weekblad „America" schrijft het volgende in zijn blad:

„Wij zijn niet de zedenmeesters van de wereld. Wat er in Europa gebeurt, als de troepen oprukken, is op de eerste plaats niet onze zaak. Met andere woorden, wij hebben er niets mee te maken als in Europa twee soorten van imperialisme met elkander in strijd komen. Het is onze zaak voor onze eigen aangelegenheden te zorgen. Er zijn bij ons nog 11.000.000 werklozen, die tevergeefs zoeken naar lonende arbeid. Wat is er in de laatste zes jaar gedaan voor de strijd tegen de werkloosheid? Millioenen moeten door overheid of door liefdadigheidsinstellingen gesteund worden.

Hoe lang zal dit nog duren? Deze verschrikkelijke feiten moeten niet overschreeuwd worden door het oorlogsrumoer, dat door bureaucraten te Washington veroorzaakt wordt. Oorlog betekent de dood voor jonge mensen, de vernietiging van industrie, voor onze en voor de volgende generatie. Wanneer het Congres zou instemmen met de oorlogspropaganda, dan zouden alle vaderlandslievende Amerikanen tegelijk hun ontstemming moeten uiten. Schrijft aan Uw senatoren, dat economisch herstel onze eerste zorg is, en niet de oorlogen in Europa. Voorlopig moet Europa zijn oorlogen uitvechten zonder onze hulp, direct of indirect".

HOE DWAAS EEN MODERNE OORLOG IS.

Dr. F. de Bruyn heeft enig inzicht pogen te geven in hetgeen een moderne oorlog kost. Aan de hand van cijfers uit de wereldoorlog van 1914 heeft hij uitgerekend, dat het Nederlandse leger, dat aan het einde van die oorlog ongeveer 450.000 man sterk was, in geval van oorlog per dag 6 á 7 millioen zou gevergd hebben, d.i. twee milliard per jaar. Toen is die oorlog in Nederland, dat enkel gemobiliseerd heeft, op „slechts" 135 mil-

lioen, of 300 millioen per jaar gekomen.

Voor grote landen zijn de kosten naar evenredigheid hoger. Komt het tot een nieuwe oorlog, dan stijgen uiteraard de millioenenuitgaven schrikbarend. En in bovenstaande berekening is er nog enkel gedacht aan de belastinguitgaven, en niet aan hetgeen er voor milliarden verwoest wordt.

Uit dit alles valt maar één verstandig besluit te trekken, en wel dit: ook al „wint" een land zogenaamd de oorlog, er bestaat géén kans, dat de resultaten van de overwinning tegen de gedane uitgaven en de andere verliezen opwegen.

Van de dwaasheid van de oorlog, verlos ons Heer!

WAT IS DE HOLLANDSE WATERLINIE WAARD?

Een Frans oordeel.

Uit de Koerier:

Het Franse weekblad „Gringoire" — zeer rechts en niet uitgesproken anti-clericaal — heeft zich de moeite getroost in de maand Mei een medewerker speciaal naar Nederland te zenden om eens ter plaatse te constateren, hoe wij onze verdediging georganiseerd hebben. De Fransman heeft, helaas, alleen belangstelling gehad voor ons oostfront en zijn gidsen, Hollanders en Engelsen in Nederland woonachtig, hebben hem ook wel zeer eenzijdig georiënteerd. Toen hij naar huis terugreisde, heeft hij zeker geen flauw benul gehad van de grimmige vastberadenheid, welke heel Nederland bezielt om zijn neutraliteit te handhaven en ons buiten de ruzies te houden, welke de grote mogendheden eventueel met elkaar zouden willen uitvechten.

Zijn verslag: „Que valent les défenses de la Holande?" Wat is het verdedigingsstelsel van Holland waard? is echter buitengewoon interessante lectuur voor ons, daar het ons eenmaal te meer leert, dat de buitenlander de dingen meestal anders ziet en verklaart dan wij ze bedoelen.

Hij begint met zijn Franse lezers te onthullen, dat Holland al heel slecht beschut is tegen een plotselinge overval van Duitse zijde. Wat er wel op wijst, dat hij zijn tocht door het polderland niet in een auto met een stafofficier gemaakt heeft — die hem heel wat beter op de hoogte van onze grensbeveiliging had kunnen brengen dan zijn vriend die hem reed, een Amsterdamse bankier, blijkbaar gedaan heeft. Hij vindt het echter logisch en rechtvaardig zich af te vragen of de verdediging van ons land niet geheel uitzonderlijke moeilijkheden meebrengt en heeft zich ook op de hoogte trachten te stellen van wat de inundatie van een deel van ons gebied, een laatste „wanhoopsdaad" (volgens hem), op heden wel waard zou zijn, gesteld dat ze nog mogelijk zou wezen.

Uit het gebruik van het woord wanhoopsdaad blijkt alreeds, dat de Fransman geen juiste voorstelling heeft van de systematische inundatie, welke wij voor tijden van nood, op het programma hebben staan, al leeft hij gelukkig niet in de dwaze mening, dat eenmaal de dijken doorgestoken de meerderheid der Hollandse huizen in dorpen en steden onder water zal staan en zij met vrouw en kroost boven op de daken zullen zitten. Hij weet zowaar, dat zij maar een zeer bescheiden hoeveelheid water op onze landerijen toe zullen laten, maar heeft toch geen juiste kijk op het geval.

Dit duide men den vreemdeling niet al te euvel. Holland is voor welhaast elken vreemdeling nu eenmaal een hydraulisch raadsel. Nimmer zal schrijver dezes de teleurstelling vergeten van de Fransman, die hij eens in Algiers ontmoette en die op zijn vraag, hoeveel ladders hij des ochtend op moest klimmen, eer hij boven op de dijk was, ten antwoord kreeg: „pas une seule!" Niet een enkele.

Voor een vreemdeling was de speciale correspondent, die „Gringoire" naar Holland zond, al heel aardig op de hoogte — in het midden gelaten of dit het geval was toen hij ons land betrad dan wel verliet.

Daardoor begrijpt hij ook tenvolle, dat niemand van ons vergen kan, dat wij in het eigenlijke Holland een Maginot-linie bouwen met forten en versterkingen tot vijf verdiepingen onder de grond. Tussen haakjes — van ons land heeft hij alleen Holland gezien en Nederland als zodanig, dat tal van mogelijkheden biedt voor de bouw van zware forten — o.a. langs de IJsel, om één voorbeeld te noemen — is hem blijkbaar ontgaan. Hij heeft echter wel weer een echo opgevangen van de grensbeveiliging door kazematten, enz. die onze mobilisatie en inundatie mogelijk moet maken.

De grote vraag, die hij zich gesteld heeft, is wel deze: hoeveel tijd zullen de Hollanders nodig hebben om een deel van hun land 20 tot 25 cm onder water te zetten? Die vraag heeft hij aan tal van burgers en militairen gesteld en tot zijn leedwezen, kreeg hij zeer uiteenlopende antwoorden. Wat zeer begrijpelijk is — de burgers wisten het niet en de militairen al evenmin of zo zij het wel wisten, moesten zij den vrager natuurlijk met een kluitje in het riet sturen. Ter geruststelling van den Nederlander zij hier vermeld, dat het heus geen 2,4 of 6 dagen zal duren, eer een binnendringende vijand pas in de modder zou vastlopen. Dan konden wij beter niet vechten en in Amsterdam en den Haag de tafel maar direct gedekt voor hem klaar zetten.

De Franse journalist beschrijft zeer realistisch, hoe in 1672 de Franse troepen onder Luxemburg vanuit Utrecht de inundatie trachtten te doorwaden — met achterlating van hun cavalerie, artillerie en bagage. Dat was in de zomer, maar de hele operatie liep in de modder en het water vast. Zij het, dat de infanterie even Woerden en Oudewater, (dat de Fransman niet vermeldt) in handen had en uitmoordde — (wat ook weer niet vermeld wordt. In de winter van hetzelfde jaar vroor het reeds tegen Nieuwjaar zo hevig, dat de poging om den Haag te bereiken ditmaal over het ijs herhaald werd. En ze was zeker geslaagd, indien de plotseling invallende dooi de onderneming niet had doen mislukken. Na de inname van Swammerdam en Bodegraven, welke stadjes volgens den Fransen journalist geplunderd en in brand gestoken werden, eer men de terugtocht begon, „om het moreel van den vijand te breken". Dat de stadjes ook nog weer uitgemoord werden, een eeuwige smet op Frankrijks wapenschild, wordt weer niet vermeld. Een enkel woord van verontschuldiging zou hier toch zeer zeker op zijn plaats geweest zijn; het Franse weekblad heeft heel wat lezers in Nederland en de Nederlander kent in het algemeen zijn vaderlandse geschiedenis nog wel zo'n beetje. Zeker het soort Nederlanders dat het Franse weekblad leest. Luxemburg kwam met de kous op de kop in Utrecht terug en kon slechts aan den maarschalk Condé schrijven: **Omnia pontus erat** — de zee is overal, het gehele land is overstroomd, ene ontzaggelijke hoeveelheid vee is verdronken, de boeren zitten op hun zolders en sterven van honger.

De Franse generaal, die zijn tegenslag moet toelichten, wordt hier wat al te somber. Wij hebben menige echte dijbreuk verslagen en zelfs dan valt alles nog wel mee. Al is het verre van prettig of aangenaam.

Het heden en de inundatie.

Tenvolle erkennend, dat het zeewater Holland eens gered heeft — wat ook niet juist is, want de inundatie werkt grotendeels met zoetwater, maar wij willen niet op elk woord een korreltje zout leggen — stelt de Fransman zich de vraag of dit andermaal mogelijk zou zijn. Hij ziet het geval vrij somber in en meent, dat zelfs al zou de eigenlijke vesting Holland het houden, Brabant, de Schelde en Vlissingen toch zo in Duitse handen zullen vallen om genoemde stad te gebruiken als een pistool, gericht op het hart van Engeland.

Volgens hem zijn Zwitserland en België heel wat beter voorbereid om een Duitse aanval af te slaan dan wij. Waarop het misschien het verstandigst is om te antwoorden met een „dat is dan goed", want het is heus geen vaderlandse gewoonte om de kaarten open op tafel te leggen.

Hij heeft ook nog geconstateerd, dat de ratten voorbereidingen treffen om het zinkende schip te verlaten. Dat hoorde hij van een Engelsen vriend in Amsterdam. Die zei hem letterlijk, en wij vragen den zetter het vet af te drukken: **„Ik zoek sedert enige tijd een groot pand, om het te huren voor een Engelsen zakenvriend. Maar daar heb ik veel moeite mee; wel kan ik er zovele als ik wil, en zeer goed onderhouden, kopen. Alle het eigendom van Joden — bankiers, zakenlieden, industriëlen..... Zij schijnen verlangend te zijn om hun bezit te liquideren, en zelfs haast te hebben, om te emigreren, liefst naar Engeland of de Verenigde Staten".**

Dan verhaalt de Fransman tenslotte hoe ver vooruitziende Joden reeds in 1931 Berlijn wilden verlaten, daar zij de storm voelden aankomen. Twee jaar voor de machtsovername van Hitler. S.K. voegt hieraan toe, dat de marxistisch-joodse meerderheid in de raad van Amsterdam echter nog geen spoor van onrust vertoont. Zo juist werd weer een rode tot professor benoemd, en dat hij de Joodse exodus uit Amsterdam nog eerst met eigen ogen zien moet, alvorens ze te geloven.

Als staaltje hoe buitenlanders de stand van zaken bij ons zien, is het verslag van den Fransman echter wel de moeite van het lezen waard.

BOLSJEWISTISCHE METHODEN

Onder deze titel neemt „Der Deutsche Weg" een artikel over uit het te Kattowitz verschijnende katholieke weekblad „Der Deutsche in Polen", waaraan wij het volgende ontlenen:

In Duits Opper-Silezië was met alle middelen getracht om, door weinig deelname aan de jaarlijkse processie bij gelegenheid van de plechtige herdenking van de instelling van het H. Sacrament des Altaars, de indruk te wekken alsof de altijd trouwe katholieke bevolking van Opper-Silezië nu meer en meer aan de H. Kerk ontrouw zou worden. Door de overheid waren reeds vroeger jaren beperkende maatregelen getroffen, die echter zonder enige gevolg waren gebleven. Dit jaar was besloten om de industrie-overheden in de arm te nemen om met meer klem de boycot-actie tegen de processie te kunnen voeren. Enige dagen tevoren was op de aanplakborden van mijnen en werkplaatsen een oproep van de arbeidersleiders aangebracht, waarbij de arbeiders werd bevolen om, gezien de noodzaak van grotere productie, op H. Sacramentsdag te komen werken. Zulks heel en al ingevolge Russische methoden. De arbeiders-leiders waren echter niet weinig verwonderd dat hun bevel slechts door een onbeduidend aantal arbeiders was opgevolgd en zo was dus de deelname van mannen aan de H. Sacramentsprocessie groter dan vroeger jaren.

Ten platteland voerde de „Bund Deutscher Osten" een krachtige boycot-actie onder het zeggen: „H. Sacramentsdag is iets Pools, ieder Duitser dient verre van de processie te blijven". In de streek van Groot-Strelitz, waar de agitatie van voormelde bond letterlijk woeste vormen had aangenomen, was de deelname der katholieken groter dan verleden jaar; hoewel van overheidswege bevolen was om de zaken geopend te houden, waren alle zaken op H. Sacramentsdag gesloten.

En vanuit Muenchen ontving „Der Deutsche Weg" navolgend bericht: Een wondervolle en verheven aanblik leverde de grote lichtprocessie in de avond van Drievuldigheids-Zondag, een godsdienstige plechtigheid, die ruim 150 jaren tot de traditie van de Beierse hoofdstad behoort en waarbij de katholieke mannen-congregatie op deze, voor haar bijzondere feestdag, in de avond een feestelijke lichtprocessie houdt vanaf de St. Michaelskerk tot aan de Dom.

Ook dit jaar droegen duizenden mannen hun versierde brandende kaarsen voor zich uit en viel het op hoe een groot aantal jongemannen aan deze processie deelnam. Diepe ernst was op ieder gelaat te lezen; de hoogvereerde president van de Muenchener mannencongregatie, pater Rupert Mayer S.J. kon, gezien het ook op hem toegepaste spreekverbod, niet de gebruikelijke feestpredikatie houden. Wel was hij meegetrokken tot aan de Dom, waarbij hij, tot slot van het indrukwekkend feest, tot zijn getrouwen een hartelijk woord van dank richtte.

In diepe bewogenheid luisterden de mannen naar de stem van hun geestelijken leider, aan wien zij de stichting en de opbloei hunner congregatie te danken hebben.

Tijdens de duur der processie vulden duizenden gelovigen in eerbiedig stilzwijgen de door te trekken straten der stad.

NEDERLAND.

GENEEFSE KIJK OP DE KABINETSCRISIS.

Motta en Colijn.

Het Geneefse socialistische blad „Le Travail", het orgaan van de uiterstlinkse Nicole die ook in zijn eigen partij niet als zeer geloofwaardig bekend staat, heeft zijn lezers een prachtverhaal opgedist, waarom dr. Colijn zijn ontslag genomen zou hebben. Het gehele fantastische verhaal heeft blijbaar slechts ten doel een nieuwe aandrang tot Motta te richten, om ook heen te gaan.

„Le Travail", die meent, dat Colijn evenals Motta tot de katholieke partij behoort en dat hij in de Nederlandse regering „de man van het Vatcaan" was(!), beweert, dat dr. Colijn zijn ontslag zou hebben genomen, omdat hij zou hebben ingezien, dat onder de tegenwoordige internationale omstandigheden de man, die zich evenals Motta steeds tegen het aanknopen van diplomatieke betrekkingen met de sovjet-regering verzet had, niet langer in de Nederlandse regering behoort te blijven.

„Indien Colijn zich thans definitief terugtrekt" zo schrijft het socialistische blad, „dan geschiedt dit, omdat hij waarschijnlijk meent, dat op dit punt een andere politiek dan de zijne voortaan voor het land noodzakelijk is. Colijn weet, in hoe grote mate Nederland bedreigd is, en hij wil niet verantwoordelijk zijn voor de moeilijkheden, die met betrekking tot de veiligheidswaarborgen voor zijn land zouden kunnen voortvloeien uit het feit, dat de diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Sovjet-Rusland verbroken zijn. Colijn heeft de moed heen te gaan, en het is in het belang van zijn land, dat hij zo handelt. Zal Motta hetzelfde weten te doen?"

Van de vele politieke fantasieën, waarmede Nicole ons reeds vermaakt heeft, is dit verhaal over het verband tussen de Nederlandse regeringscrisis en de „waarborg"-besprekingen te Moskou zeker wel een der beste!

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

In deze „rustige" vacantieperiode, waarin parlementen naar huis plegen gezonden te worden en heetbloedige politici in de verfrissende en versterkende golfslag van een vrijwel kalme zee, of in de koele schaduw van het bos weer nuchter beginnen te denken, leest men al maar weer van „zenuwenoorlog".

Een goede definitie van dit nieuwe middel om elkander het leven zo onaangenaam mogelijk te maken is — zoals dit met alle definities gaat — niet zo gemakkelijk te geven.

Maar kort en bondig komt het geval wel ongeveer hierop neer: er is een partij (b.v. Duitsland en Italië), die wat wil hebben en een andere (b.v. Engeland en Frankrijk c.s.) van wie eerstgenoemde wat wil hebben. En deze „hebberige" partij nu, ziende, dat men aan de overzijde niet zo tot bereid is, om als „lijdende" partij te fungeren, begint door allerlei militaire maatregelen", en door min of meer oorlogszuchtig klinkende redevoeringen, door een opgewonden perscampagne te pogen om, zonder een eigenlijke oorlog te voeren, den tegenstander murw te maken, eenvoudig door op zijn „zenuwen" te werken.

De opponent, van zijn kant, treft eveneens militaire maatregelen, houdt evengoed allerlei hologdravende speeches, met het refrein: „Wij zijn ook niet bang, we zijn ook op alles voorbereid en onze materiële hulpbronnen zijn onuitputtelijk" — om dan maar verder de dingen af te wachten, die komen gaan.

Dit spelletje over en weer vormt dan de zogenaamde „zenuwenoorlog", die voor den neutralen toeschouwer misschien niet eens zo'n onprettig waarnemingsobject zou zijn, ware het niet, dat ook hij de dupe wordt van al dat — de financiën en het moreel uitputtende — gedoe, in zo verre hijzelf of zijn bloedverwanten naar de militaire kampementen worden gezonden, weggerukt uit hun huisgezin, beroofd vaak van hun broodwinning, om van de fiscale gevolgen maar te zwijgen.

Zoals de toestand zich intussen tot op dit ogenblik ontwikkeld heeft, kan men met vrij grote beslistheid verklaren, dat de Duits-Italiaanse pogingen, om Engeland en Frankrijk langs deze weg op de knieën te dwingen, vrijwel tot mislukking gedoemd zijn.

De indruk, die men zowel uit officiële Britse redevoeringen, als uit beschouwingen in de Engelse bladen en, last not least, uit de daden, die door de regering te Londen en het volk der Britten gesteld worden, krijgt, is werkelijk bemoedigend voor dengene, die prijs stelt op de aanschouwing van een unanieme kalme vasteberadenheid tegenover mogelijk gevaar.

Nog nimmer heeft men in Groot-Brittannië zulk een indrukwekkende eensgezindheid buiten oorlogstijd beleefd. Met eenparige bereidwilligheid hebben mannen en vrouwen uit allerlei rang en stand hun krachten beschikbaar gesteld ten dienste van het vaderland.

En mensen, die nog zo pas het Britse volk in zijn dagelijkse doen en laten hebben gadegeslagen, verzekeren, dat men hier niet te doen heeft met een door redevoeringen of perscampagnes kunstmatig opgewekte bevlieging — iets, wat trouwens den nuchteren en flegmatieken Brit niet erg goed ligt — maar dat men hier werkelijk kan spreken van een ernstige geestelijke en morele voorbereiding om, mocht onverhoopt een oorlog onvermijdelijk blijken, zijn gehelen persoon in te zetten in de strijd tegen de wil van den tegenstander om door geweld te overheersen.

In Frankrijk zou men een niet minder bewonderenswaardige geestesgesteldheid aantreffen. Trouwens, de succesvolle pogingen, daar in de laatste tijd ondernomen, om de geestelijke band tussen verschillende groepen opnieuw aan te halen, wijzen reeds in die richting.

Het is deze mentaliteit, welke men in Duitsland, waar men steeds bitter weinig psychologisch inzicht getoond heeft in de geestestoestand van andere volken, niet blijkt te begrijpen.

Noch in de redevoeringen der Duitse politieke leiders, noch in de Duitse pers komt ook maar iets tot uiting, dat er op duidt, dat daarginds enig begrip bestaat voor de redelijkheid van de reactie, die in Engeland en Frankrijk, vooral door de Duitse buitenlandse politiek van de laatste jaren, is gewekt.

Men ziet daar de zogenaamde Brits-Franse „omsingeling" van Duitsland als het doel zonder meer van de tegenpartij, terwijl het voor ieder onbevooroordeeld waarnemer duidelijk is, dat de herhaalde woordbreuken van Duitslands hoogste bewindvoering, het voortdurend dreigen met geweld en het treffen van verontrustende militaire voorbereidingen door Duitsland, Engeland en Frankrijk noodgedwongen tot die veelgesmade „omsingeling" hebben moeten brengen.

Meer dan alle uiterlijk waarneembare maatregelen, door Duitsland genomen, ter ondersteuning van zijn campagne voor herinlijving van alle in oorsprong als Duits beschouwde gebieden, voor meer levensruimte (restitutie der door Versailles verloren koloniën) enz., blijft een ongunstige factor in de tegenwoordige „zenuwenoorlog" de Duitse geestesgesteldheid, die culmineert in de meermalen al dan niet-officieel uitgesproken opvatting: „voor de grootheid van het vaderland en van het Duitse volk is alles geoorloofd."

En toch bedriegen de voortekenen zich niet, dan schijnt er momenteel de mogelijkheid te bestaan, dat er enige verbetering kan komen in de spanning.

Het is in de laatste dagen druk geweest met politieke besprekingen, die begonnen met Graaf Ciano, die met Ribbentrop sprak; toen beiden met Hitler; bovendien kwamen in de laatste dagen zowel de Duitse gezant te Londen als die te Parijs naar Berlijn: dan brengt dezer dagen de Volkenbondscommissaris van Danzig een bezoek aan Hitler. Maar deze commissaris heeft tevoren van zijn besprekingen Londen op de hoogte gesteld: dan heeft de Poolse Kolonel Beck de Pauselijke Nuntius ontvangen en de Engelse gezant.

En wie de opvattingen van de regering dezer verschillende vertegenwoordigers kent, weet wat dit betekenen kan.

Italië en Duitsland, wordt wel gezegd, zijn het roerend eens, maar we weten dat er aanvankelijk ten opzichte van Danzig en Polen er nog al verschillen bestonden.

Verder zou Duitsland al lang Danzig hebben ingeslikt, wanneer Engeland niet de houding van een sterk gewapende vrede had aangenomen. Engeland houdt ontegenzeggelijk Duitsland in bedwang.

En toch wil Duitsland Danzig; en het verluidt zelfs dat het alle rechten van Polen wil waarborgen. Maar wat zijn Duitslands waarborgen? En hoeveel zijn ze waard? En in hoever kan men er op bouwen?

Al deze dingen zullen wel dezer dagen door de politici besproken worden.

En we hopen met een oplossing. Want de huidige gewapende vrede is wel beter als een oorlog: maar het is toch een abnormale toestand, waarin Europa het op de duur niet kan uithouden.

Domheid en gebrek aan kennis,
En het meervoud zelfs van dit,
Zijn zo van die eigenschappen,
Die men zelve nooit bezit.
Want het spreekwoord van de splinter
En de balk in eigen oog,
Staat, ondanks het spottend lachje,
Toch nog altijd huizen hoog.

CURACAO.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Bouwcommissie Curaçao.

M. H. Füchslin is op zijn verzoek eervol ontslagen als lid.

Eervol ontslag aan:

J. J. B. Barendsma, als agent 1ste kl. der Burgerpolitie.

Mevr. H. W. M. Butot-Goossens; onderwijzeres 1ste kl. cat. A. aan de Wilhelminaschool; datum ingang: 18 September 1939.

Benoeming:

J. J. B. Barendsma, tot klerk 1ste kl. en werkzaam gesteld ten parkette van den Procureur-Generaal.

Verlof:

(Binnenl.-, Buitenl.-, Buiten bezwaar van den Lande, Vrijstelling v. dienst).

A. H. Goilo, seiner bij de Landsradiodienst; 4 weken vrijstelling van dienst.

Dr. P. I. Henriquez, Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst; 1 maand binnenlands verlof wegens ziekte.

J. Th. Remmé, agent van politie 1ste kl.; 14 dagen vrijstelling van dienst; datum ingang: 18 Augustus 1939.

Bevordering:

D. H. O. Lamp, veldwachter in tijdl. dienst; tot opziener der veldwacht in tijdl. dienst.

Tandheelkundige praktijk.

Humberto Badaracco is toegelaten tot de uitoefening van de tandheelkundige praktijk in Curaçao.

Overplaatsing:

Dr. H. Polvliet, Lid van het Hof van Justitie, is met ingang van 3 September 1939 aangewezen om de betrekking van Rechter in het kantongerecht op de Benedenwindse eilanden, zittingsplaats Aruba waar te nemen.

De aanwijzing van Mr. W. B. J. Aberson, lid van het Hof van Justitie, teneinde de betrekking van Rechter in het kantongerecht op de Benedenwindse eilanden, zittingsplaats Aruba waar te nemen, is met ingang van 3 September beëindigd.

De Gouvernements-Secretaris,
Gramemeyer.

AANBIDDINGSFEEST PAROCHIE PIETERMAAI.

Donderdag 17 Aug. 's avonds 7 uur opening van het aanbiddingsfeest met plechtig lof en feestpreek.

Vrijdag 18 Aug. 's morgens 6½ uur plechtige H. Mis. 's Middags 12 uur algemene aanbidding. 's Avonds 7 uur plechtig lof met feestpreek.

Zaterdag 19 Aug. 's Morgens 6½ uur plechtige H. Mis. 's Middags 12 uur algemene aanbidding. 's Avonds 7 uur plechtig lof.

Zondag 20 Aug.

1o. H. Mis om 4½ uur, waaronder Algemene H. Communie voor de mannen.

2o. H. Mis om 6 uur, waaronder Algemene H. Communie voor de vrouwen.

7½ Kindermis.

8½ Plechtige Hoogmis,

's Avonds 6½ pontificaal lof met processie.

DE KORTE GOLFJES VAN WEST & WEST.

Ook Suriname klaagt.

Onder de titel „Opzet of vergissing" lezen we in de Surinamer:

„Oost en West", het maandblad der gelijknamige Koninklijke Vereniging, bevat een rubriek, Kortegolfjes van Suriname en Curaçao geheten.

In het Juninummer staat onder deze kortgolfjes het volgende te lezen:

„Om de verzuimregisters op de scholen te controleren zullen in Suriname controleurs worden aangesteld. Zulks staat in verband met gepleegde onregelmatigheden (vervalsingen) in enkele R.K. scholen, die met het doel meer onderwijzers te verkrijgen of handhaving van het aantal leerkrachten".

De schrijver van dit fraais is iemand, die er niets van weet, of iemand, die het met de waarheid niet nauw neemt.

In beide gevallen mist hij de nodige vereisten om in het maandblad ener vereniging als „Oost en West" te schrijven. Met kortegolfjes als het aangehaalde bewijst hij zijn vereniging, die alleen wil omvatten, zonder onderscheid van ras, godsdienst of wat dies meer zij, geen dienst.

De waarheid is n.l., dat weet hier te lande trouwens iedereen, dat in een bepaald centrum een R.K. jongensschool en een R.K. meisjesschool strafrechterlijk schuldig zijn bevonden aan het gewraakte.

Twee scholen is nu niet wat men pleegt aan te duiden als „enkele" scholen.

Maar dat is het ergste niet. Was er niets anders aan te merken geweest, dan hadden wij kunnen zwijgen. Er is echter wel iets anders. En wel dit: Ook bij het openbaar onderwijs is in hetzelfde centrum hetzelfde feit geconstateerd en eveneens door den strafrechter met een veroordelend vonnis gestraft.

Dat verzwijgt de schrijver.

Opzettelijk of bij vergissing?

Een antwoord hierop kunnen wij uiteraard niet geven.

Dat kan alleen de schrijver.

Wij volstaan in afwachting daarvan met deze onjuiste voorstelling van zaken te brengen onder de aandacht van de redactie van het maandblad en tevens van den schrijver.

Beider houding zal uitwijzen, welke kwalificatie dit kortegolfje den schrijver en het maandblad rechtens toekomt.

SURINAME IN HET LUCHTVERKEER.

We lezen daarover in de West:

Suriname is in menig opzicht achterlijk. Maar wat het luchtverkeer betreft, zullen wij in afzienbare tijd waarschijnlijk zeer fevreden mogen zijn.

De Pan American Airways geeft ons tweemaal per week een goede verbinding, zowel via Brazilië naar het Zuiden, als via de West Indiën naar Noord Amerika, beide met gelegenheid voor transito postverkeer.

In West Indië vertoont de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij een veebelovend begin van diensten in verschillende richtingen, bij welke diensten nu ook Suriname zal worden aangesloten, vermoedelijk reeds de volgende maand.

Maar het grote ideaal is — sedert 1934 de Snip de kranige tocht volbracht van Amsterdam naar Suriname en Curaçao — dat Nederland een eigen transatlantische verbinding vormt met Suriname vice versa.

Als men nagaat, hoe aarzelend grote mogendheden als Engeland en Amerika pas in de laatste tijd beginnen uitvoering te geven aan hun plannen om geregelde passagiersdiensten te openen over de Atlantische Oceaan, dan getuigt het voornemen van Nederland om ook een eigen Oceaandienst te openen, van durf en ondernemingsgeest.

Ontzaglijk zijn de moeilijkheden die daarbij overwonnen moeten worden en ieder begrijpt, dat Nederland in dit tijdsgewricht wel eens terugdeinst voor de financiële gevolgen van dit plan. In de eerste plaats heeft men in Suriname een behoorlijk vliegveld nodig, dat allicht anderhalf millioen zal kosten. Suriname heeft het niet, dus Nederland zal dit moeten betalen. De exploitatiekosten zullen verder waarschijnlijk in de eerste plaats gevonden moeten worden door een postcontract, waarvan de Ir. Damme, directeur generaal van de dienst in Nederland, een overtuigd voorstander is.

Wat de Koninklijke luchtvaart Maatschappij betreft, zij heeft — naar de vertegenwoordiger in Suriname, de heer van Os van Delden ons gisteren verzekerde — definitief besloten om de verbinding Holland-Suriname tot stand te brengen, zodra zekere problemen (een goed vliegveld in Suriname en daarna de keuze van het te bouwen lange afstand-vliegtuig) overwonnen zullen zijn.

Zal het grote plan — de Oceaandienst — nog zeker heel wat tijd vorderen, een positieve winst heeft Suriname reeds door de aansluiting met Curaçao, waardoor de banden tussen de beide zusterkoloniën nauwer kunnen worden aangehaald. Kort geleden werd officieel medegedeeld, dat het eerste vliegtuig uit Curaçao hier zou aankomen Dinsdag 8 Augustus. Naar aanleiding van het gerucht, dat de opening van de dienst vermoedelijk weder enige weken zou worden uitgesteld, wendden wij ons tot den vertegenwoordiger, om de reden van dit uitstel te vragen.

De heer van Os van Delden verklaarde, dat dit uitstel verband hield met het feit, dat nog enige onderhandelingen met het Engelse Gouvernement gaande waren. Om de thans bestaande dienst tussen Curaçao en Trinidad, verder uit te breiden, is een vergunning nodig van het Engels Gouvernement. Door een misverstand is enige vertraging ontstaan in de onderhandelingen, maar de heer van Delden vertrouwde, dat hier ten hoogste sprake zou zijn van enige weken uitstel. Zoals reeds vermeld, zal het vliegtuig hier des Dinsdags aankomen en enkele uren later de terugreis aanvaarden naar Trinidad, van waar de pasagiers daags daarna verder vliegen naar Curaçao.

Curaçao heeft zich bereid verklaard de nieuwe dienst te subsidieren met 25 duizend gulden per jaar, doch verlangt dat Suriname hetzelfde zal doen. De heer van Delden verwees ons, wat dit punt betreft, naar den administrateur van financiën. Deze deelde ons mede, dat ter zake nog geen beslissing is genomen, doch deze zaak in overweging is bij het Opperbestuur.

Intussen wordt het vliegveld op de Zanderij in orde gemaakt voor de dienst Curaçao-Suriname. Het terrein wordt gelijk gemaakt, van merktekens voorzien, terwijl een eenvoudig stationnetje ter plaatse wordt gebouwd.

Dit terrein is door deskundigen zo gunstig beoordeeld, dat zelfs in overweging is om, in plaats van in de stad, het vliegveld ter zanderij ook te gebruiken voor de vliegtuigen van de Oceaandienst. Deze wegen wel is waar ongeveer 30 ton (zijn dus nog zwaarder dan de hier over enige weken te verwachten Amerikaanse bommenwerpers) doch de ondergrond schijnt daartegen bestand. Een groot bezwaar is echter, dat het vliegveld een slechte verbinding heeft met Paramaribo. De afstand van de Zanderij naar Paramaribo is slechts 25 mijl en als er een goede motorweg was, zou dit geen ernstig bezwaar opleveren. Maar daar ontbreekt veel aan.

Het grote voordeel van de Zanderij is natuurlijk, dat hier de afbouw van het vliegveld betrekkelijk geringe kosten medebrengt in vergelijking van een vliegveld te Paramaribo nabij Poelepantje.

Wat zal de nieuwe verbinding met Curaçao ons brengen?

De heer van Os van Delden wees er op, dat het vliegwezen in Indië een grote ontwikkeling heeft gebracht van de handel in bloemen.

Tussen Java en Sumatra vervoerde men driemaal per week een hoeveelheid van zestig kilogram bloemen. Voor ernstige ondernemers ligt hier waarschijnlijk in de toekomst een mooi arbeidsveld.

Als een bijzonderheid vernamen wij ten slotte, dat voor de eerste tocht van het vliegtuig naar Suriname en omgekeerd, een apart stempel voor brieven gebruikt zal worden. Dit zal onze philatelisten zeker interesseren.

DE SNIP NAAR SURINAME.

Naar we vernemen, is de Snip gecharterd voor de Biliton Maatschappij voor het onderzoek naar bauxiet en goud.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Biljarten.

Hierdoor wordt bekend gemaakt dat Woensdag een gewone clubavond zal worden gehouden en Vrijdag een buitengewone clubavond met verschillende kleine wedstrijden om prijzen.

Het Bestuur.

TE KOOP AANGEBODEN:

1 compleet eetservies bestaande uit 78 delen
1 electr. stofzuiger
1 electr. broodrooster en strijkijzer.
Diverse glaswerken.

FUCHSLIN
Te bevragen Rio Canario 252)
Tel. 442.

VERLOREN:

1 Gouden ketting en hanger met rode steen S.v.p. terug te bezorgen op de Afdeling Personeel

CLUB PIETERMAAI.

Hiermede wordt bekend gemaakt dat er iedere Zaterdagavond gelegenheid is tot dansen.

G. Waas.

TE KOOP.

Chevrolet twoseater 1936 met linnen kap in prima conditie.

Te bevragen
Julianadorp 26.

HOE HITLER REIST!

Hitler zal een bezoek brengen aan Hongarije als contra prestatie voor het bezoek, wat Horthy aan Berlijn gebracht heeft.

Horthy was bij dit bezoek vergezeld van 2 agenten in burger.

En Hitler?

Hongarije weet niet hoe aan de eisen te voldoen om deze dictator te beschermen.

En nu is Himmler naar Budapest om voorzieningen te treffen voor de tienduizend agenten en de tienduizend troepen die Hitler zullen moeten beschermen bij zijn bezoek aan Budapest.

VOOR ONS VOLK.

Kardinaal Verdier, de grootste kerkenbouwer ter wereld.

In een eeuw tijds van 1831 tot 1930 is de bevolking van Parijs gegroeid van 560.000 inwoners tot op 2.890.000 en die van de Parijse voorsteden van 164.000 tot 2.050.000. Ontzaglijke oppervlakten, die eerst voor akkerbouw werden gebruikt, zijn nu overdekt met bescheiden woningen, waar duizenden gezinnen wonen ter prooi aan alle moeilijkheden van het bestaan. De mensen, die van het land naar de grote stad zij gekomen in de hoop er werk te zullen vinden, vinden er nergens dat teken van hoop, het Kruis van onzen Verlosser, dat althans de toren van hun geboortedorpje nog bekroonde, en dat zij hebben verlaten om hun heil te gaan zoeken in de moordende grootstad.

Voor de geestelijke hulp voor deze menigte van vijf millioen zielen had de hoofdstad in 1931 slechts 110 kerken, dat is één op de 26.000 zielen en de voorsteden 158, dat is een op de 12.300 inwoners, die bovendien nog ver van elkaar verspreid wonen. Nauwelijks had kardinaal Verdier bezit genomen van zijn aartsbisschoppelijke zetel, of hij gaf zich rekenschap van de practische onmogelijkheid om een zo geweldig bevolkt diocees behoorlijk te evangeliseren. Toen droeg hij aan een van zijn medewerkers, mgr. Paul Fouzé, aan wien wij deze gegevens ontlenen, de zware taak op het aantal kerken naar behoefte in die mate uit te breiden, dat er minstens een kerk zou komen op de 10.000 zielen.

De kardinaal besloot dat er in afzienbare tijd 100 kerken bijgebouwd moesten worden en wel onmiddellijk 60, 20 andere op een langere termijn, en de 20 laatste zover de financiële mogelijkheden dit zouden toelaten.

Om tot een dergelijk resultaat te komen, werd gerekend op minstens twintig of dertig jaar. Maar daar deed zich opeens een nieuw, ernstig bijna catastrofaal feit voor: de werkloosheid. Maar in stede dat dit feit den kardinaal van zijn voornemens zou kunnen afhouden, zag hij er juist een groot middel in om de dreigende werkloosheid te kunnen bestrijden.

Vertrouwende op de generreuse medewerking van zijn gelovigen, kondigde de kardinaal in een schrijven van Kerstmis 1931, dat op zich zelf al een monument zal blijven van welbegrepen nationale verdediging tegen deze nationale gesel van het werkloosheid, aan, dat om werk te verschaffen aan de arbeiders van de hoofdstad en de buitenwijken, hij de wegen ging openstellen voor het onmiddellijk bouwen van 60 kerken.

Met bereidwillige medewerking van het Parijse gemeentebestuur wist de kardinaal de hand te leggen op de nodige terreinen.

Het idee vond zo'n algemene bijval, dat reeds binnen enkele maanden zeventien nieuwe kerken konden worden geopend. Aan het einde van het eerste jaar telde men er reeds 45, en vóór dat het tweede jaar om was, kende de kardinaal de vreugde van zijn zestigste kerk te mogen openen. Toen in 1934 de werkloosheid, helaas, nog niet afnam, verklaarde de kardinaal vol vertrouwen: „Ik zal mijn werk voortzetten, totdat ik mijn honderdste kerk voltooid heb".

Tot op de dag van heden heeft de kardinaal zodoende 92 nieuwe kerken voor de katholieke eredienst kunnen openstellen.

Van deze 92 kerken zijn er 62, die kunnen gelden als monumenten van grote betekenis, die duizend à 1500 plaatsen bieden. Wat de 38 andere betreft, dit zijn hulpkerken met vier à vijfhonderd plaatsen, opgericht in uithoeken van de voorsteden, te zamen met een parochiehuis en gebouwen voor de jeugdbeweging.

De resultaten van deze werkzaamheid waren even verrassend als wondervol. Overal vertoonde zich een verblijdende opbloei van geloofsleven. Een enkele statistiek, die van een parochie-kerk in een van de voorsteden met een bevolking van 13.000 zielen, spreekt reeds boekdelen. Het aantal doopsels is in drie jaren tijd gestegen van 20 tot 70 pCt. der geboorten, de kerkelijke huwelijken van 15 tot 60 pCt., de kerkelijke begrafenis van 22 tot 80 pCt.; kinderen, die het patronaat bezochten, waren er het eerste jaar 62, tegenwoordig 487. Overal waar een nieuwe kerk verrees, kon men op dezelfde heugelijke resultaten wijzen.

Het grote werk van de z.g. „Chantiers du Cardinal" is niet alleen een godsdienstig, maar ook een belangrijk sociaal werk. Het bestrijdt op de meest gelukkige wijze de werkloosheid door aan duizenden gezinnen werk te verschaffen. De kardinaal wist de publieke opinie gunstig te stemmen door een publicistisch offensief in grote stijl. Op alle muren van Parijs verschenen moderne affiches, die aankondigden welk geweldig werk door hem werd ondernomen. Bonnetjes werden voor dit doel verkocht tegen één franc per stuk, met het gevolg, dat de kas binnen twee maanden tijd al kon beschikken over 800.000 fr.

Op de tweede Zondag na Pasen 1932 liet de kardinaal een schrijven aflezen van de kansel, dat hij de andere dag een buitengewone lening uitschreef van twintig millioen in 20.000 obligaties van duizend francs, aflosbaar in 30 jaren. Binnen vier uren tijds was deze lening volkomen voltekend.

Weldadigheidspredikaties worden in de kerken van Parijs gehouden, die over het millioen per jaar opbrengen. Begrijpelijk is ook, dat de kardinaal zelf dikwijls met belangrijke bijdragen wordt verrast. De bevolking zelf van een nieuwe parochie draagt gaarne haar deel bij voor de meubilering van de kerk. Zo heeft o.a. de zeer bescheiden parochie van Puteaux, die uitsluitend uit arbeiders bestaat, in een tijd van werkloosheid binnen drie jaar 350.000 fr. opgebracht voor de uitrusting van haar prachtige kerk van de H. Mathilda.

Als straks de honderdste kerk van kardinaal Verdier wordt geopend, zullen de katholieken van Parijs daarvoor negentig millioen hebben opgebracht. En dit geweldige kapitaal heeft tegelijk met zijn prachtig doel van honderd nieuwe kerken te bereiken ook meteen aan duizenden gezinnen werk en brood verschaft. Meer dan een millioen dagen van volle arbeid zijn daardoor geschapen, en door het werk van den kardinaal is de regering in de gelukkige gelegenheid gesteld haar beste werkkrachten van ondergang te bewaren, en werkgevers zijn in staat gesteld hun beproefde arbeiders aan het werk te houden.

„Met nieuwe religieuze centra te scheppen", zegt Mgr. Fouzé, „en daarbij practisch werkzaam te zijn in de strijd tegen de werkloosheid, mogen wij niet vergeten, dat het bouwen van kerken betekent werken voor de eeuwen, en dat wij daardoor aan de kunst een gelegenheid schenken een stap verder te zetten naar het ideaal van architectonische volmaaktheid.

Onze kunstenaars hebben dit begrepen, en zonder valse bescheidenheid mogen wij beweren, dat zij ten volle een werk hebben tot stand gebracht, dat zal meetellen in de geschiedenis van deze eeuw."

Het programma, dat de bouwmeesters werd voorgelegd, was als volgt. Gezien de tijd, waarin wij leven, een tijd van grote soberheid, en waarbij rekening moet gehouden worden met de beperkte inkomsten, die alleen door de katholieke milddadigheid moeten worden opgebracht, hoe dan honderd kerken te bouwen in duurzaam materiaal, waarvan de prijs niet de 900 fr. per vierkante meter mag te boven gaan? Dit is de prijs die een jaar of vier geleden berekend werd per vierkante meter voor een normaal woonhuis.

Op de 600 architecten, die hun diensten aanboden, werden zij gekozen, die door hun talent, hun godsdienstig en zedelijk leven en door hun vakkennis de beste waarborgen boden. Ieder van hen kreeg maar één opdracht. Hierdoor werd een bewonderenswaardige verscheidenheid verkregen in opvatting, in uitvoering en ook in toepassing van het materiaal.

Al deze bouwmeesters hebben nieuw materiaal toegepast, en het zijn dikwijls de goedkoopste materialen geweest, waarmede het mooiste effect werd verkregen. Ook de werklieden hebben zich met grote liefde en toewijding aan deze bouw gegeven: zij hebben begrepen, dat zij er een eer in mochten stellen aan dit werk hun conscientieuse medewerking te geven.

Sommige van deze honderd kerken zijn nog niet geheel voltooid, al zijn ze al voor de eredienst opengesteld. Aan de ene ontbreekt nog een zijkapel, aan de andere een portiek, aan een derde nog een beuk of een toren. De oorzaak hiervan is: ofwel dat de financiën nog niet toereikend waren, om dat de afbouw van zulk een grote kerk nog meer tijd zou vragen. Maar ook hier wordt vertrouwd, dat in een volgend geslacht zal afmaken, wat door het tegenwoordige zo blijde werd begonnen.

Ook aan de sierkunstenaars heeft Verdier gedacht, knappe mensen die soms het eerst door de huidige crisis in het gedrang komen. Hij heeft aan verschillende Parijse kunstenaars-groepen belangrijke opdrachten gegeven voor de decoraties der nieuwe kerken, als beeldhouwwerk en muurschilderingen, en prachtige altaren. Van de andere kant bijveren zich ook weer de gelovigen om door speciale schenkingen, als gebrandschilderde ramen, communiebanken, klokken en allerlei paramenten hun nieuwe kerken te stofferen.

Zo is het werk van „les Chantiers du Cardinal" een jaar of zes, zeven geleden opgezet, uitgegroeid tot een werk van religieuse, sociale, artistieke betekenis in een tijd, waarvan men eigenlijk niet verwacht, dat hij met zijn vele beroeringen en spanningen alle energie en geestdrift moest doodslaan.

Een Japans blad sprak onlangs van dit wonderlijk geslaagd werk van kardinaal Verdier „als van een onderneming, de meest belangrijke die ooit onder sociaal opzicht het licht zag, zolang de wereld bestaat."

En dat is het ook. Door de bouw van honderd nieuwe kerken, bij welke opzet bouwmeesters, schilders, beeldhouwers en kunstenaars van allerlei aard betrokken zijn met het volle bewustzijn te mogen mede-arbeiden aan een ideaal werk, nieuw door zijn eenvoud en eerlijkheid worden meteen aan de arbeidende klassen het licht van het Evangelie gebracht en de goddelijke onderrichtingen, die haar zullen helpen om goed te leven en goed te sterven, en wordt daardoor in deze verwarde tijden een nieuwe sociale orde en een nieuwe wereld geschapen.

Geen wonder dat kardinaal Verdier dan ook door Amerika is uitgenodigd om zijn zeldzame opzet, die zelfs Amerikanen moet verbazen, te doen exposeren op de wereldtentoonstelling te New-York.

(De Maasbode).

Dr. Carleton Deederer uit Florida, heeft groot opzien verwekt door zijn verklaring het menselijk leven te kunnen verlengen door vitaminen. Hier demonstreert hij zijn uitvinding: een vitameter op een zieke, waardoor hij vaststelt dat de patiënt lijdt aan gebrek aan vitamine a.

Wanneer wij met onze welwillendheid jegens de naaste te koop lopen, doen we hem meer pijn dan vreugd. Juist in de barmhartigheid is bescheiden terughouding van zoveel waarde. Daardoor kan een fijne attentie aanneembaar worden.

Een gek gooit een steen in het water, en tien wijzen kunnen de steen niet opvissen.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Het college Alcala de Henares bij Madrid brandde af, waarbij veel kunstschatten verloren gingen. Men vermoedt dat de brand gepleegd is door een communistische organisatie.

Een vliegboot van de Pan Am. verongelukte bij de Rio de Janeiro, waarbij 14 personen werden gedood. Twee passagiers werden gered.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

De rechtbank van Amsterdam verleende voorlopige surseance van betaling aan de firma Mendelssohn & Co. Tot bewindvoerders werden benoemd de Amsterdamse advocaat van Regteren Altena, de firmant van Pierson & Co., A. Pierson, en de procuratiehouder van de firma Hope & Co., A. W. A. Meyer.

De publicatie werd bevolen in drie Nederlandse, een Franse, een Engelse, een Amerikaanse, een Belgische, een Zweedse, een Duitse courant.

Uit een gepubliceerde lijst blijkt dat het verschil tussen baten en lasten betrekkelijk gering is. Vermoedelijk is de geringe liquiditeit in hoofdzaak te zoeken in het geweldige bedrag van fondsen welke niet direct te realiseren of herdiscontabel zijn.

De verdachte van de beestachtige moord op zijn echtgenote, te Amsterdam gepleegd, waarvan de romp in een koffer werd gesloten, na het afhakken van hoofd, armen en benen, en welke koffer dezer dagen te Barneveld werd gevonden, is te Semarang gearresteerd. Hij is de derde klasse hofmeester aan boord van het S.S. Johan de Witt. Korens. Als gevangene keert hij thans per Johan de Witt naar Nederland terug. De ontbrekende lichaamsdelen zijn niet gevonden.

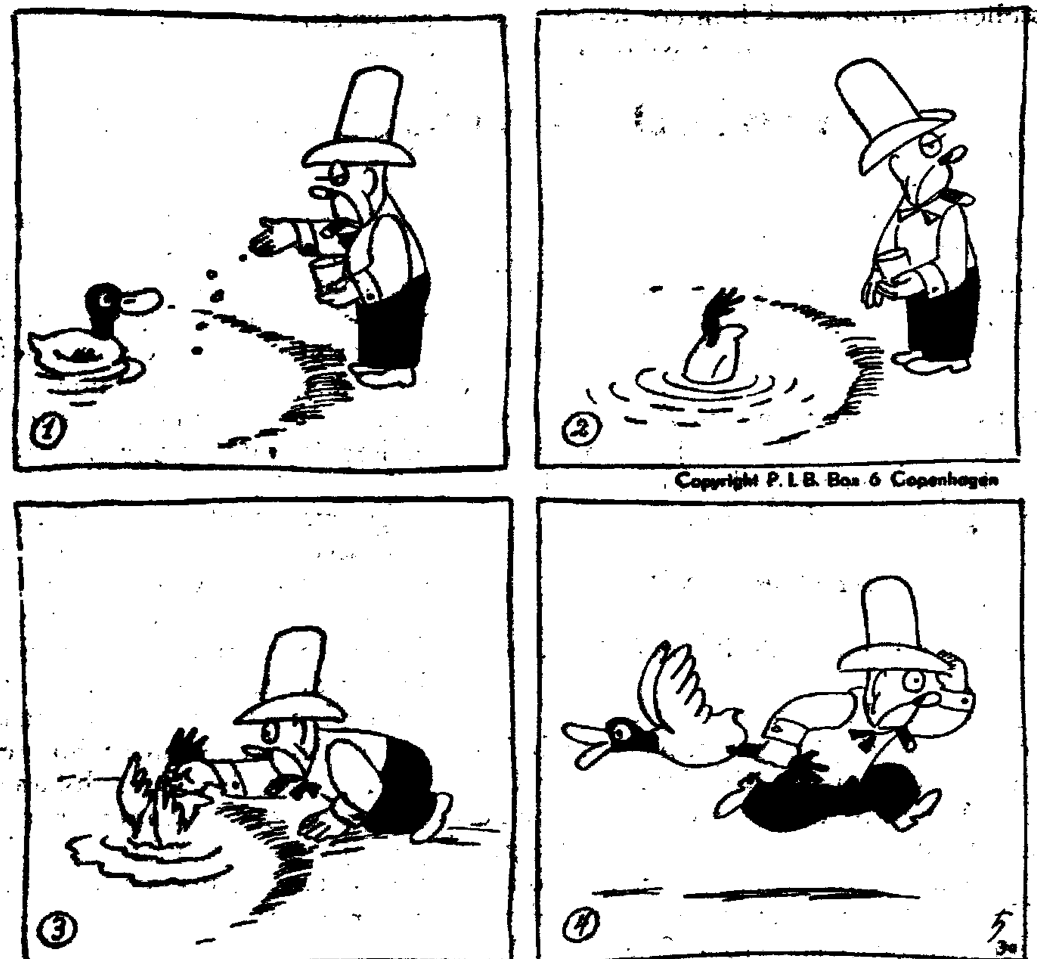
Dr. Carsten, de kinderarts van Prinses Beatrix zal ook belast worden met de zorg voor de gezondheid van Prinses Irene.

Administratie der Posterijen.

CURAÇAO.

		Luchtrecht per 5 gram	
ARGENTINIE	Maandag 8.30 Donderdag 8.30	f 0.35	
ARUBA	Zondag 10,- Maandag 1.45-4.30-Dinsdag 11.45-1.45-4.30 Woensdag 11.45 1.45 4.30 Donderdag 1.45 4.30 Vrijdag 11.45 1.45 4.30 Zaterdag 7.45 1.45	„ 0,10	x
AUSTRALIE	Zondag 10.00	„ 1,15	x
BAHAMAS	Maandag 8.30 Woensdag 11.45 Donderdag 8.30 Vrijdag 11.45	„ 0.40	
BARBADOS	Maandag 8.15 Dinsdag 8.30 Woensdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,20	
BOLIVIA	Dinsdag 8.30	„ 0,40	
BONAIRE	Woensdag 8.45	„ 0,10	x
BRAZILIE	Maandag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,30	
BRIT. GUIANA	Donderdag 8.30	„ 0,20	
BRIT. HONDURAS	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,30	
BRIT. INDIE	Zondag 10.00	„ 1,15	xx
CANADA	Zondag 10.00 Maandag 8.30 Dinsdag 8.30 Woensdag 11.45 Donderdag 8.30 Vrijdag 11.45	„ 0,30	
CANAL ZONE	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,20	
CHILI	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,40	
COLOMBIA	Dinsdag 8.30 Woensdag 11.45 Donderdag 8.30 Vrijdag 11.45 Zaterdag 7.45	„ 0,25	
COSTA RICA	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,30	
CUBA	Zondag 10.00 Maandag 8.30 Dinsdag 8.30 Woensdag 11.45 Vrijdag 11.45	„ 0,25	
DOMINIKAANS REPUBLIEK	Maandag 8.30 Donderdag 8.30 Vrijdag 8.30	„ 0,30	
ECUADOR	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,35	
EUROPA via Natal	Maandag 8.30	„ 0,70	
EUROPA via New-York	Zondag 10.00 Maandag 8.30 Dinsdag 8.30 Woensd. 11.45 Donderd. 8.30 Vrijdag 11.45	„ 0,30	xxx
EUROPA via Trans-Atl.	Zondag 10.00 Woensdag 11.45	„ 0,60	
FR. GUIANA	Donderdag 8.30	„ 0,20	
GUATEMALA	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,30	
GUAM	Zondag 10.00	„ 0,85	xx
GUADELOUPE	Vrijdag 8.30	„ 0,20	
HAITI	Zondag 10.00 Maandag 8.30 Donderdag 8.30 Vrijdag 8.30	„ 0,30	
HAWAI	Zondag 10.00	„ 0,65	xx
HONDURAS	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,30	
HONG KONG	Zondag 10.00	„ 1,—	xx
JAMAICA	Zondag 10.00 Dinsdag 8.30 Woensdag 11.45 Vrijdag 11.45	„ 0,25	
LEEWARD EIL.	Vrijdag 8.30	„ 0,20	
MACAO	Zondag 10.00	„ 1,—	
MADEIRA	Zondag 10.00	„ 1,50	
MEXICO	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,30	
MARTINIQUE	Vrijdag 8.30	„ 0,20	
NICARAGUA	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,30	
PANAMA	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,20	
PARAGUAY	Maandag 8.30	„ 0,35	
PERU	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,35	
PHILIPPIJNEN	Zondag 10.00	„ 0,95	xx
PUERTO RICO	Maandag 8.30 Donderdag 8.30 Vrijdag 8.30	„ 0,20	
S. SALVADOR	Dinsdag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,30	
SIAM	Zondag 10.00	„ 1,10	xx
SURINAME	Maandag 8.30 Donderdag 8.30	„ 0,20	
TRINIDAD	Maandag 8.15 Maandag 8.30 Dinsdag 8.30 Woensdag 8.30 Donderdag 8.30 Vrijdag 8.30	„ 0,20	
URUGUAY	Maandag 8.30	„ 0,35	
VEREEN. ST. v. N. AMERIKA	Zondag 10.00 Maandag 8.30 Dinsdag 8.30 Woensdag 11.45 Donderdag 8.30 Vrijdag 11.45	„ 0,30	
VENEZUELA	La Guaira Maandag 8.30 Dinsdag 8.30 Woensdag 8.30 Donderdag 8.30 Vrijdag 8.30	„ 0,10	
	Coro Maandag 8.30 Dinsdag 8.30 Woensdag 8.30 Donderdag 8.45 Vrijdag 8.30	„ 0,10	
	Maracaibo Zondag 10.00 Maandag 8.30 Dinsdag 11.45 Woensdag 11.45 Donderdag 11.45 Vrijdag 11.45 Zaterdag 7.45	„ 0,10	
	Overige plaatsen via La Guaira, Coro en Maracaibo	„ 0,15	
VIRGIN EIL.	Vrijdag 8.30	„ 0,30	
WINDW. EIL.	Vrijdag 8.30	„ 0,20	

x per 10 gram
xx boven het luchtrecht voor elke 20 gram 15 ct.
xxx boven het luchtrecht voor elke 20 gram 6 ct. voor Nederland en Nederl.-Indië, voor overige plaatsen 15 ct.

Adamson maakt gebruik van de gelegenheid

Thai. Enige gebouwen met rijke Oosterse versieringen in de hoofdstad Bangkot.

Een oud Duits ingenieur, 63 jaar oud, wint zijn brood met straatvegen in Palestina. De oud-bruggenbouwer verklaarde, dat hij zich in zijn armoede ook gelukkig gevoelde.

ROND HET NIEUWE HELIUMLUCHTSCHIP.

VERBETERING AAN DE PASSAGIERSVERTREKKEN.

Meer comfort.

Een vliegend hotel.

Toen na de catastrofe met de „Hindenburg", te Lakehurst vaststond, dat de volgende Duitse luchtschepen nog slechts met helium zouden worden gevuld, is men in Friedrichshafen onmiddellijk begonnen met de bouw van de „L.Z. 130". Toen Duitsland evenwel van Amerika concessies kreeg tot gebruik van heliumgas, moest een gedeelte van het reeds in aanbouw zijnde luchtschip weer worden omgebouwd. Dit is de oorzaak, waarom het luchtschip enige tijd later gereed zal zijn, dan men aanvankelijk reeds had medegedeeld. Daar het helium zoals bekend, zwaarder is dan de tot dan toe gebruikte waterstofgassen, moest men gaan rekenen, hoe het schip lichter te maken, zodat aan de snelheid geen afbreuk werd gedaan. Eendeels kon de ruimte, gedacht voor de passagiers, niet zo groot worden, aan de andere kant moesten de bergingsvertrekken kleiner worden.

De verongelukte „Hindenburg", bezat, zoals men weet, ruimte voor 72 passagiers, doch het nieuwe luchtschip zal er slechts 40 kunnen meenemen. Daar oorspronkelijk het nieuwe luchtschip geheel volgens het model van het verbrande luchtschip werd gemaakt, moesten nieuwe projecten worden ontworpen, toen Amerika zijn heliumgas aan Duitsland verkocht.

Mede in verband met de woekering der ruimten heeft men in de „LZ 130" de nieuwe slaap- en bergingsmethoden aangewend, om toch zoveel mogelijk ruimte winnen. De scheiding in tweedeks is verdwenen. Inplaats hiervan kwam een hoefijzervormige ruimte. Hierdoor bereikte men, dat enige slaapcabines aan de buitenwand van het luchtschip konden liggen.

Dit bracht het voordeel, dat men van hieruit land en zee kan overzien, terwijl het daglicht onmiddelijk door de vensterruitjes schijnt.

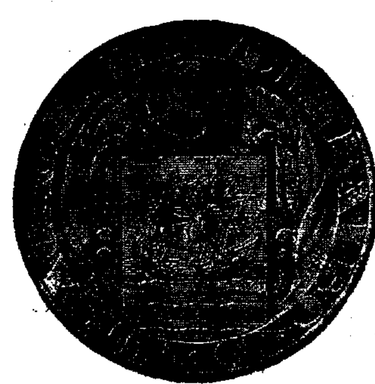
De luxecabines vier in getal, zijn zeer ruim en comfortabel. Zij bezitten grote brede vensters, waarin men zelfs een zitje kan nemen. De boog van het hoefijzer vormt de eetzaal. Deze zaal beschikt over zoveel plaatsen, dat alle passagiers gelijk aan tafel kunnen gaan en dan is nog plaats voor de scheepsofficieren. Aan beide einden van deze eetzaal vindt men gezellige hoekjes met comfortabele stoelen. Deze hoekjes bieden een ruime blik op het landschap, waarboven de „L.Z. 130" vliegt.

Onder de moderne eetzaal bevindt zich de lichtcentrale. Daar hieraan onmiddellijk de ruime keuken grenst, kunnen de warme gassen der motorruimten dienen als verwarming voor de ovens. Aan het luchtschip wordt zo goed als de laatste hand gelegd.

Druk bezette mensen weten steeds het eerst tijd te vinden om het nieuwe werk weer aan te pakken.

Kan men heilig schijnen zonder het te zijn, men kan ook werkelijk heilig wezen, zonder het verklaard te worden.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

INSCHRIJVINGEN: ATLETICO M. Liberia
FEYENOORD E. Esser, O. Henriquez.
WILLEMSTAD A. v. Heeswijk.

AFSCHRIJVINGEN: TRANSVAAL E. Esser, J. Brons.

WEDSTRIJD PROGRAMMA VOOR DE WILHELMINA BEKER EN BONDS ZILVEREN BAL

Mundo Nobo

20 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (P. Tuin)	(E)
	Knockoutwedstrijd voor de B-klassen	D.C.C. — Willemstad (L. Casper)	(c) *
27 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	Winnnaar E. — Winnaar F. (Oehlers)	(H)
	Knockoutwedstrijd voor de B-klassen	Winnaar b — Winnaar c (H. Rog)	(e) *
31 Aug. 1939:	Finale Wilh. beker	Winnaar H — Winnaar I (P. Tuin)	
	Winnaar d	— Winnaar e	
31 Aug. 1939:	Finale Knockoutwedstrijden voor de B-klassen	Winnaar d — Winnaar e (H. Rog)	

Rio Canario

20 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	S.U.B.T. 1 — Asiento 1 (Oehlers)	(G)
	Wilhelmina beker	Hollandia 1 — Atletico 1 (A. Jesurun)	(F)
27 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	Winnaar G. — Winnaar D. (G. Visser)	(I)

Scherpenheuvel

20 Aug. 1939:	Wilhelmina beker	Hercules 1 — Feyenoord 1 (G. Visser)	(D)
	Knockoutwedstrijd voor de B-klassen	Atantico — Winnaar a	(d) *

Bij gelijke stand van de knockoutwedstrijden volgt het nemen van drie penalties. Is de stand nog gelijk, dan beslist het lot.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider: E. Palm, Langestraat 78,

HET BESTUUR.

HET ZELDZAME GEHEUGEN VAN PAUS PIUS XI.

Een interessant Artikel der „Osservatore Romano".

Andere jaren werd op 31 Mei de verjaardag van Paus Pius XI gevierd, hetgeen de „Osservatore Romano" 'n anecdotisch artikel doet publiceeren over den persoon van den diepbetreur- over den persoon van de diepbetreurde Pontifex. Het artikel is van de hand van „een doorluchtige persoonlijkheid, die met Paus Pius XI lang samengeleefd en samengewerkt heeft", en bevat menige passage, welke 't citeren waard is. Het vertelt allereerst iets over het buitengewone geheugen van Pius XI, aldus de „Tijd".

Zoals deze zelf toen hij 76 was, eenmaal verhaalde, herinnerde hij zich op die leeftijd nog heel scherp een voorval uit het jaar 1859, dus toen hij nog maar twee jaar telde. Pius XI verhaalde;

„Als kind ging ik in de vacantie naar Zuccorino, dicht bij Desio, waar generaal Sirtori zijn villa had. De vrouw van den rentmeester van generaal Sirtori was mijn voedster geweest; en ieder jaar kwam zij tegen de zomer naar Desio om mij mee te nemen en enige maanden bij zich te houden. Op een dag in de zomer — ik herinner het mij, als was het vandaag gebeurd — komt met een vertrokken gezicht de rentmeester ijlings de binnenplaats opgelopen, al roepend: „De Duitsers zijn te Desenzano!" Ik heb dit zinnetje nooit vergeten en toen ik wat ouder was geworden, wilde ik precies de tijd weten, waarin de Duitsers Desenzano waren binnengetrokken. Dat was gebeurd in de zomer van 1859. Een waar fenomeen van jeugdherinnering. Mijn geheugen heeft mij nooit verlaten. Ik geloof, dat maar heel weinigen zouden kunnen rekenen op een vergeetachtigheid mijnerzijds."

Dat dit laatste volledig waar was, ondervond een priester, aan wien Pius XI een boek had geleend, getiteld „Vienne et les Viennois". Dat was gebeurd in 1908, toen die priester een reis ging maken door Oostenrijk-Hongarije. In 1925 deed die priester de reis nog eens over en toen hij den H. Vader zei, dat het voor de tweede maal was, dat hij deze reis maakte, kreeg hij ten antwoord: „Ik herinner het mij en ik herinner mij ook u bij de eerste maal een boek te hebben geleend: „Vienne et les Viennios."

Pius XI en de Techniek.

Het artikel stelt voorts de alzijdige intelligentie van Pius XI in het licht en vertelt vervolgens een anecdote, welke de grote belangstelling van Pius XI voor de vorderingen der techniek illustreert.

In 1905 gaf de Fransman Delagrange een vliegdemonstratie te Milaan. Hij vloog enkele tientallen metrs. „Nu heb ik begrepen". Zo zei Pius XI na de demonstratie, „waarom mijn vader, toen hij de eerste trein zag rijden, van ontroering weende". Het artikel concludeert, dat, wanneer de pauselijke waardigheid hem niet allerlei gedragingen had voorgeschreven, hij zeker niet gestorven zou zijn zonder gevlogen te hebben. Was een van die hem bezochten per vliegtuig naar Rome gekomen, dan kon Pius XI tegenover dien gelukkige nooit goed zijn afgunst verbergen.

Tenslotte wijdt het artikel aandacht aan de onvermoeibare werklust van Paus Pius XI. Hij was van zijn jeugd tot aan zijn dood een taai en methodisch werker, die zich nooit overhaast- te en nooit uitgeput raakte. Eenmaal maakte hij in één jaar tijds 365 preken. Hij werkte graag 's nachts. 's Nachts werden bijv. zijn beste en meest geïnspireerde artikelen geschreven, n.l. die welke in de jaren 1908—1910 in het Milanese tijdschrift „San Carlo Barromeo" verschenen. Die artikelen waren als zo voor de vuist gesproken, niet al te zeer gevijld dus, wat een voordeel moest heten, want als Pius XI de gelegenheid had zijn artikelen te vijlen, gebeurde dat ten koste van de frisheid.

Zelfs toen hij reeds stervend moest heten, gaf Paus Pius XI zijn voorkeur voor de nacht als arbeidstijd niet prijs. Paus Pius XI wilde sneuvelen op de bres, als onvermoeid werker. God heeft deze wens vervuld.

DE IRONIE VAN HET NOODLOT.

In geheel Amerika is Majoor Al Williams bekend als een der meest vermetele vliegers. Hij is werkzaam als leraar in de luchtvloot van het Amerikaanse leger. Zijn specialiteit is het nemen van loopings, verder naar omlaag storting vanaf grote hoogten, waarbij de machine op het laatste ogenblik dient te worden „opgevangen" en het „testen" van nieuwe machines.

Momenteel ligt Majoor Al Williams in een New Yorks ziekenhuis en verwondert zich over de ironie van het noodlot.

In de twintig jaar, dat Al Williams thans in de lucht werkt, is hem nog niet het minste overkomen. Duizenden mensen hebben in de loop der jaren met hartkloppingen en open mond toegezien, hoe Williams zijn waaghalzige toeren uitvoerde. En waarom ligt hij dan in het ziekenhuis? Heel eenvoudig! Al Williams is in zijn hotelkamer te New York...... uit het bed gevallen en heeft daarbij een verwonding aan een der knieschijven opgelopen.

Er is meer te leren van de eenvoudigen des harten, dan van de grote geleerden zonder hart.

Gewoonlijk zijn de lelijksten het hovaardigst op hun schoonheid, de domsten op hun kennis en de onvolmaaksten op hun godsvrucht.

Zoek geen vriend, die altijd met u meeknikt, ge hebt dien niet nodig; uw schaduw doet dat al en veel beter dan wie ook.

Met een goed woord komt men verder dan met gebalde vuisten.